

29. August Kl. 12 Middag, og den lyder ligeledes paa 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost, og samme Aften Kl. 8 lader Oberst Fog de to Rekrutter indsætte i Fængsel til Afsoning af deres 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost. Derefter bliver Sagen draget frem for Offentligheden, og da gør den højtærede Krigsminister den Ting, jeg maa komplimentere ham for: han tilsidesætter alle juridiske Hensyn for, hvad der er menneskeligt rimeligt, han appellerer en Dom, efter at selve Straffen er udstaaet. Jeg tror nok, jeg tør sige, at det er en besynderlig Situation at være i: at appellere en Straffedom, ved hvilken 2 Mand er idømte 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost, som de har faaet. Men jeg siger: Blæse være med Juraen og længe leve Menneskeligheden! Og det var menneskeligt forstandigt, hvad den højtærede Forsvarsminister gjorde. Det bragte Overkrisretten noget i Forleghed, og den skriver i Indledningen til sin Dom, at denne Sag er blevet appelleret, „efter Krigsministeriets Befaling af Jurisdiktionschefen indanket for Overkrisretten“, og saa indskyder Overkrisretten mellem to Tankestreger: „— som det maa antages — til Prøvelse af, hvorvidt de tiltalte med Rette er fundne skyldige til Straf“. Ja, det antager Overkrisretten, og det er heller ingen forkert Antagelse, men det er ikke saa underligt, at Overkrisretten anstiller en saadan Betragtning, thi den maa naturligvis sige til sig selv: Hvad hjælper det egentlig, at vi frifinder dem, de har jo faaet deres Straf? Ja, man kan ikke tage de 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost fra dem, derfor var det noget sent, denne Sag blev indanket, men der er intet at bebrejde den højtærede Minister, han kunde ikke indanke Sagen, før han vidste Besked om den, og han havde ingen Meddelelse faaet. Oberst Fog havde som Jurisdiktionschef i Aalborg ladet Dommen eksekvere. Det kunde han, thi den nugældende Lov om den militære Retspleje foreskriver i sin § 23, at vedkommende militære Minister kan i offentlige Straffesager altid befale, at Sagen paaankes for Overkrisretten, men der staar ikke, at en Dom ikke maa eksekveres af andre Autoriteter, forinden Krigsministeren har erklæret sig over den. Det maa siges at være et Hul i denne Lov, thi det er klart, at den, som har Adgang til at appellere en Dom, maa ogsaa have ytret sig over Dommen, inden den eksekveres; det er meningsløst, at en Myndighed eksekverer en Dom, og en anden Myndighed, efter at Dommen er eksekveret og Straffen udstaaet, appellerer

den, hvorefter en Overret frifinder. Det maa være saaledes, at den, som har Appellationsmyndigheden, faar Dommen forelagt, inden den bliver eksekveret. Sagen maa være endelig afgjort, inden man skrider dertil, at Straffen, som er paalagt i Henhold til Dommen, bliver udstaaet.

Derfor kom man ogsaa i den største Forleghed, da Overkrisretten havde frifundet disse to Rekrutter, for de havde faaet de 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost, som jeg sagde før, det kan ingen tage fra dem, det har de, saa længe de lever. Der var derfor intet juridisk Middel til at skaffe dem Oprensning, man maatte igen her sætte Menneskeligheden over Juraen, og den højtærede Forsvarsminister gik til Finansudvalget og bad om, at der maatte blive givet ham Løfte om Bevilling af et Erstatningsbeløb til disse to Rekrutter som Oprensning. Den højtærede Forsvarsminister lovede Finansudvalget — og har ogsaa holdt det —, at dette skulde ske paa en Maade, som viste, at de ikke alene fik en materiel Erstatning, men ogsaa en Æresoprensning, en virkelig Honnør. For saa vidt er det i dette Tilfælde gaaet godt, som Fejlen dog til en vis Grad er blevet repareret, men beklageligt er det altid, at der gaar to danske Borgere omkring, som uden retslig Grund har maattet udstaa hver 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost, og det er, naar vi har haft et saadan Tilfælde, dog nu paa Tide, at vi faar ændret Loven om den militære Retspleje, saaledes at det ikke mere kan ske, men at kun endelig retskraftige Domme bliver eksekverede.

Det var, hvad jeg havde at bemærke om denne Sag til Begrundelse af et Krav om en Ændring i Loven om den militære Retspleje. Men baade denne Sag og en ny Sag, som er opstaaet i Aalborg, hvor nogle Rekrutter er idømte haarde Straffe: en halvandet Aars Forbedringshus og en 25 Dages mørk Arrest paa Vand og Brød, giver mig Anledning til nogle Bemærkninger om den militære Straffelov. Ifølge den militære Straffelovs § 11 anvendes der som Fængselsstraffe: simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Bøjen, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost, Fængsel paa Vand og Brød, Fæstningsarrest og Statsfængsel. Jeg skal ikke opholde mig ved Arrest i Bøjen, fordi den vist af alle anses for at være Tortur, og fordi der ikke for mig foreligger nogen direkte Anledning dertil, da ingen af de her omtalte Rekrutter er idømt denne Straf, men jeg skal tillade mig at give nogle Oplysninger om, hvad der for-